

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200733
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513200733.5

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Oľgou Bitalovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému R. H., nar. XX.X.XXXX, bytom M. Q. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob v konaní o zaplatenie 205,35 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 195,39 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 177,32 eur od 5.7.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 83,05 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 66,55 eur, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd n e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania o prípustnosti vedľajšieho účastníka.

Súd n e p r i z n á v a vedľajšiemu účastníka náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 205,35 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 5.7.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 7.11.2008 uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver 497,91 eur na zakúpenie spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke ju mal žalovaný splácať v 24 mesačných splátkach vo výške 19,92 eur. Do dňa podania návrhu uhradil spolu sumu iba vo výške 318,63 eur. Vzhľadom na porušenie povinnosti platiť splátky riadne a včas, žalobca dňa 26.6.2010 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaný ani po výzve neuhradil žiadnu dlžnú splátku.

Uznesením č.k. 6C/127/2013-30 zo dňa 3.9.2013 súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že v konaní vystúpila spol. Consumer Finance Holding, a.s. a ne jeho miesto vstúpila spol. EOK KSI Slovensko, s.r.o., keďže mal preukázaný prevod práva uplatňovaného v tomto konaní.

Žalovaný sa k návrhu nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 30.10.2013 do konania na podporu žalovaného vstúpil ako vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ. O prípustnosti vedľajšieho účastníka bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu č.k. 6C/127/2013-52 zo dňa 14.4.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/135/2014-80 zo dňa 10.12.2014.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe túto navrhol zamietnuť z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 26.6.2010, ktoré vedľajší účastník označil ako „výpoveď“, považoval za odstúpenie od zmluvy, čo vyvodil jednak z toho, že v tomto podaní právneho predchodcu žalobcu bola presne uvedená suma, ktorá má žalovaný jednorázovo zaplatiť a jednak z toho, že v tomto podaní nebola uvedená žiadna výpovedná doba, čo považoval za absenciu podstatnej náležitosti výpovede. Odstúpením od zmluvy sa táto zrušila od začiatku, teda odpadol právny dôvod plnenia. V takom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v 2-ročnej subjektívnej lehote, ktorá uplynula pred podaním návrhu na súd.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach. Keďže v danom prípade ide o drobný spor (teda o vec, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie, ale dňa 14.1.2015 vyvesil na úradnú tabuľu súdu oznámenie, že dňa 24.2.2015 bude vo veci vyhlásený rozsudok a v tento deň ho aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, najmä písomnými vyjadreniami účastníkov konania, zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 7.11.2008 a podmienkami na jej rubovej strane platnými od 8.7.2008, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.6.2010 a doručenkou preukazujúcou jej doručenie, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 a časťou jej prílohy, prehľadom obrátov žalovaného, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.1.2009 a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný dňa 7.11.2008 uzatvoril so spol. Consumer Finance Holding, a.s., zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky na nákup kuchynskej linky Tip Top. Žalovaný sa zaviazal na základe zmluvy zaplatiť akontáciu vo výške 600,-Sk (19,92 eur). Výška pôžičky bola dohodnutá na sumu 12 850,-Sk (426,54 eur), ktorú mal žalovaný splácať v 24 mesačných splátkach vo výške 19,92 eur. Ročná úroková sadzba predstavovala 11,77 %. Žalovaný uhradil akontáciu vo výške 19,92 eur, následne uhradil 14 splátok po 19,92 eur a dňa 23.2.2010 uhradil poslednú úhradu vo výške 19,83 eur, čiže celkovo zaplatil sumu 318,63 eur. Od 23.2.2010 už neuhradil žiadnu úhradu. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 26.6.2010 označeným ako predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, a to spolu vo výške 185,26 eur. Po poslednej úhrade zo strany žalovaného mu do 19.8.2010 boli účtované zmluvné pokuty, a to 1 krát vo výške 0,01 eur a 5 krát vo výške 1,99 eur, ktoré boli v prehľade obrátov účtované ako „pokuta omeškanie“ (čo vyplýva z jej výšky, keďže ide o 10% zo sumy splátky, teda v rovnakej sume, ako je zmluvná pokuta podľa bodu 12.2. Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.1.2009) a následne boli žalovanému účtované úroky z omeškania (väčšinou vo výške 1,20 eur, resp. 1,24 eur, ak išlo o celý mesiac, a to v závislosti podľa dĺžky mesiaca, resp. v alikvotnej časti, ak neboli účtované za celý mesiac), ktoré boli v prehľade obrátov účtované ako „pokuta sankcia“ (súd pri posúdení tejto položky ako úrokov z omeškania vychádzal z toho, že uvedené mesačné položky pri sume istiny vo výške 177,32 eur činia 8,25 % ročne, čo približne zodpovedá zákonnej výške úroku z omeškania podľa občianskoprávných predpisov). Zmluvná pokuta započítaná do dlžnej sumy činila celkom 9,96 eur a úroky z omeškania celkom sumu 18,07 eur.

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy (k 31.02.2008), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1 Obč. zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný.

Súd po preskúmaní okolností uzavretie zmluvy o pôžičke a jej náležitostí dospel k záveru, že účastníci uzavreli o zmluvu o úvere a nie o zmluvu o pôžičke. Súd vychádzal z toho, že každý právny úkon je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu a nie podľa jeho označenia. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatou zmluvy o úvere je záväzok veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky do určitej sumy dlžníkovi, ktorý sa zaväzuje tieto vrátiť spolu s úrokom. Zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, čo znamená, že k vzniku záväzku nepostačuje konsenzus zmluvných strán, ale je potrebné aj reálne odovzdanie predmetu pôžičky, v danom prípade peňazí. Zmluva o úvere je konsenzuálnou zmluvou, čo znamená, že záväzok na poskytnutie plnenia vzniká už zo samotnej dohody strán.

V danom prípade právny predchodca žalobcu neposkytol žalovanému priamo finančné prostriedky, ale zaplatil za neho kúpnu cenu tovaru, ktorý si vybral žalovaný a žalovaný sa zaviazal túto cenu zvýšenú o úroky splácať. V predloženej zmluve o pôžičke sú uvedené náležitosti upravené zákonom pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ako ročná úroková sadzba, RPMN, priemerná RPMN a pod.), ktoré sa pri zmluve o pôžičke nevyžadujú. Právny predchodca žalobcu si pritom za poskytnutie peňažných prostriedkov dohodol odmenu vo forme úrokov, ktoré predstavujú cenu plnenia (úveru), čo je podstatná náležitosť zmluvy o úvere. Po zohľadnení uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom

prípade išlo o zmluvu o úvere, a to o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme odloženej platby, ktoré poskytoval dodávateľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti fyzickej osobe zabezpečujúcej svoje potreby.

Súd preskúmaním uzatvorenej zmluvy o úvere zistil, že táto má náležitosti vyžadované § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. účinným v čase uzatvorenia zmluvy, najmä tie, absenciu ktorých zákon sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto uzavrel, že zmluva o úvere bol platne uzavretá.

Žalovaný sa zaviazal uhradiť akontáciu vo výške 600,-Sk a 24 splátok v rovnakej výške, čiže celkovo sumu 15 000,-Sk, čo po prepočte predstavuje sumu 497,91 eur. Keďže uhradil doposiaľ iba sumu 318,62 eur, ostáva mu uhradiť na istine a úrokoch sumu 179,28 eur. Žalobca v špecifikácii žalovanej sumy uviedol, že žalovaná suma predstavuje zostatok istiny vo výške 177,32 eur a poplatky vo výške 28,03 eur. Súd viazaný návrhom preto rozhodol o zvyšku neuhradenej istiny s úrokmi vo výške 177,32 eur. Na jej úhradu súd žalovaného zaviazal, pretože žalovaný nesplnil svoju povinnosť splatiť poskytnutý úver spolu s úrokmi riadne a včas, čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho zo zmluvy o úvere.

Z prehľadu obrátov žalovaného vyplýva, že suma 28,03 eur, ktorú žalobca v odpovedi na výzvu súdu označil ako poplatky, predstavuje súčet účtovaných zmluvných pokút spolu vo výške 9,96 eur a úrokov z omeškania vo výške spolu 18,07 eur (viď ich posúdenie na strane 3 prvý odsek tohto rozsudku).

Občiansky zákonník vyžaduje na platnosť dohody o zmluvnej pokute písomnú formu. V tejto dohode musí byť zároveň určená výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia. Predložená zmluva o pôžičke má na rubovej strane určité ďalšie podmienky, ktoré sú platné od 8.7.2008. V týchto podmienkach, podobne ako ani na prvej strane zmluvy o pôžičke nie je žiadna dohoda o zmluvnej pokute. Za tohto stavu súd nemal preukázanú písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute za nedodržanie riadneho splácania úveru, ani dohodu o jej výške. V tomto smere text zmluvy v poslednom odseku na prvej strane týkajúci sa súhlasu žalovaného so zmluvnou pokutou súd považuje za bezpredmetný, pretože dohoda o zmluvnej pokute ani v zmluve samotnej, ani v podmienkach na jej rube nebola uzavretá, teda žalovaný nemal s čím súhlasiť. Táto pritom podľa názoru súdu musí byť dohodnutá za konsenzu oboch zmluvných strán, či už je dohodnutá pri uzavretí zmluvy, alebo neskôr. VOP účinné od 1.1.2009 síce už majú aj úpravu týkajúcu sa výšky zmluvnej pokuty, ktorá bola použitá aj na omeškание žalovaného, avšak takúto jednostrannú zmenu podmienok bez súhlasu žalovaného minimálne pokiaľ ide o zmluvnú pokutu súd nepovažuje za písomnú dohodu oboch zmluvných strán o zmluvnej pokute a jej výške. V tomto smere neuniesol žalobca dôkazné bremeno. Súd vychádzajúc z dôkazov, ktoré mal k dispozícii ku dňu vyhlásenia rozsudku, zamietol návrh v tejto časti, t.j. v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 9,96 eur.

Suma 18,07 eur svojou výškou zodpovedá úrokom z omeškania podľa občianskoprávnej úpravy. V čase omeškania žalovaného so splatením celej dlžnej sumy bola úroková sadzba Európskej centrálnej banky pred hlavné refinančné operácie (od ktorej sa odvíja výška zákonných úrokov z omeškania) určená vo výške 1,00 % ročne. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 účinnej do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia mohla byť výška úrokov z omeškania určená aj o 7 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškание, ak to bolo výhodnejšie pre veriteľa.. Takto určená výška úrokov z omeškania sa použila počas celého tohto polroka.

Vychádzajúc z výšky istiny vo výške 177,32 eur a výšky jednotlivých mesačne kapitalizovaných úrokov z omeškania, vypočítané úroky z omeškania boli vypočítané vo výške 8,25 % ročne. Pri 1,00 % ročnej základnej sadzbe ECB by mohol žalobca požadovať úroky z omeškania vo výške 9,00 %, resp. 8,00 %, ak by si ich uplatnil podľa § 3 ods. 2 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinnej do 31.1.2013. Keďže takto

vypočítané úroky z omeškania nie sú vyššie, ako je upravuje citovaná právnu úprava a žalovaný je v omeškani s plnením peňažného záväzku, súd ho zaviazal na ich zaplatenie.

Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z celej sumy odo dňa 5.7.2010 do zaplatenia. Ako vyplýva z vyššie uvedenej špecifikácie uplatnenej sumy, v tejto okrem istiny s úrokmi boli zahrnuté aj zmluvné pokuty (v časti ktorých sú návrh zamietol) a úroky z omeškania.

Úroky z omeškania sú zákonnou sankciou za omeškanie dlžníka s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané peňažné prostriedky spolu s úrokom. Ide o jeho povinnosť, s plnením ktorej sa mohol dostať do omeškania a z ktorej prichádza do úvahy uplatnenie si úroku z omeškania. Zo samotných úrokov z omeškania však podľa názoru súdu neprichádza do úvahy uplatňovanie ďalších úrokov z omeškania. Vyplýva to zo samotnej podstaty tohto úroku, ktorý nastupuje až v prípade porušenia záväzku dlžníka. Úroky z omeškania neboli predmetom zmluvy, žalovaný ich nebol povinný platiť v prípade riadneho splácania, teda s ich platením sa nemôže dostať do omeškania, keďže tieto sú práve sankciou za omeškanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd priznal žalobcovi úrok z omeškania iba zo sumy 177,32 eur, a to vo výške, v akej ich požadoval, keďže táto je v súlade s cit. § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a odo dňa, ako požadoval žalobca, pretože výzvu na zaplatenie celej pohľadávky prevzal žalovaný dňa 1.7.2010, lehotu 3 dní na zaplatenie uplynula dňa 4.7.2010, teda od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania so platením celého zvyšku pohľadávky. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Súd námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nepovažoval za dôvodnú. Ako už bolo uvedené, vedľajší účastníka vychádzal z toho, že listina zo dňa 26.6.2010 predstavuje odstúpenie od zmluvy, čím sa zmluva od začiatku zrušila a začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

Ja pravdou, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.6.2010 vyzval žalovaného na zaplatenie celého dovtedy splatného dlhu. Táto listina bola označená ako predžalobná upomienka (teda nie výpoveď, ako uvádza vo svojom vyjadrení vedľajší účastník). Z celého obsahu tejto upomienky podľa názoru súdu nie je možné vyvodiť, že by malo ísť o odstúpenie od zmluvy. Vzhľadom na účinky odstúpenia od zmluvy musí byť takéto odstúpenie jasne vyslovené v právnom úkone, teda musí byť nepochybne a jednoznačne zrejmé, že zmluvná strana má v úmysle odstúpiť od zmluvy. Keďže z predloženej upomienky uvedený úmysel právneho predchodcu odstúpiť od zmluvy nevyplýva, súd túto upomienku nepovažoval za odstúpenie od zmluvy. Vzhľadom na túto skutočnosť potom súd nemal preukázané, že by malo dôjsť k zrušeniu zmluvy od začiatku a vzniku bezdôvodného obohatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 205,35 eur, úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia 195,39 eur, teda neúspešný bol len v nepatrnej časti, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Tieto trovy pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu v súdnom konaní vo výške 66,55 eur pozostávajúcich z odmeny za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd - odmena za 1 úkon 19,92 eur, 2 x režijný paušál po 7,81 eur a 20% DPH z uvedených súm vo výške 11,09 eur v zmysle príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu v odvolacom konaní týkajúceho sa prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd žalobcovi nepriznal, pretože v tomto žalobca úspešný nebol (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Podobne súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pretože tento vystupoval na strane účastníka, ktorý bol úspešný iba v nepatrnej časti uplatňovaného nároku, teda ak nemá právo na

náhradu trov konania účastník, na strane ktorého vystupoval vedľajší účastník, nemá právo na náhradu trov konania ani samotný vedľajší účastník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.